

A kisipar a lakosság szolgálatában

Elegendő a cipész, kevés a gyorsjavító lakatos és a vízvezeték-szerelő

Nehezen nyílik az ajtó. A bérő nagy erőfeszítéssel fordítaná a kulcsot a zárban, de egy roppanás, s már el is törött. Bizony ezt már csak lakatos nyitja ki. De hol van ilyen?

Elromlik a vízcsap, egyre jobban csepeg, folyik a víz. Gyorsan meg kellene csináltatni, egy ügyes vízvezeték-szerelő kellene. De hol van ilyen?

Sorolhatnánk a naponta előforduló bosszúságokat, amelyek csak növekednek azzal, hogy nem lehet szakembert találni, aki gyorsan kijavítaná a hibát. A kisipari szövetkezetek egyre jobban végzik munkájukat, sőt a helyi tanácsok is megtették a magukét úgynevezett

szolgáltató házak építésével, ahol gyorsjavító szakemberek dolgoznak. De mindez kevés, és a naponta előforduló ilyen „technikai” hibák kijavítására bizony még mindig napokat, sőt gyakran heteket kell várni. Ezen a problémán akarnak segíteni a szegedi magánkisiparosok. Erről beszél Sas Ferencné, a KIOSZ Csongrád megyei titkára.

— A legutóbbi közgyűlésünkön is igen fontos napirendi pontként szerepelt a lakosság szolgálatának biztosítása. Szegeden jelenleg 952 kisiparos működik. Ez nagy szám, de sajnos, mégsem elég ahhoz, hogy a lakosság részére szükséges szolgáltatásokat elvégezze.

Különösen nem mondható jónak az egyes szakiparok megoszlása. Több mint kétszáz cipész, női és férfiszabó dolgozik Szegeden, lakatos azonban mindössze huszonkilenc, sőt vízvezeték-szerelő csak hat. Szobafestőkkel is igen rosszul állunk. Szegeden mindössze tíz szobafestő dolgozik. Gyakori a panasz a lakosság részéről, hogy egy-egy szobafestőre hónapokat is kell várni, amíg hozzákezd a lakás festéséhez.

A szegedi kisiparosok nagy része a Belvárosban és környékén dolgozik. Ezért érthető, hogy még rosszabb a helyzet a peremkerületekben. A népes Mihálytelken például mindössze egy fodrász és egy női szabó dolgozik. Nincs lakatos, sem asztalos, sem egyéb fontos szakiparos. Sőt, itt még ktsz sem működik. Hasonlóan rossz a helyzet Hattyastelepen is. Újszegeden viszont az utóbbi hónapokban szépen fejlődött, javult a javítószolgálat. „Belépett” a szolgáltatóház, „Sélmet” azelőtt az Újszegeden dolgozó magánkisiparosok száma. Itt is akad azonban probléma, mert gyakori, hogy a kisiparosok, de a ktsz-ekben dolgozók is szívesebben vállalkoznak a nagyobb megrendeléseket, s így a lakosság szolgálatára szorult háttérbe.

A KIOSZ helyi csoportja állandóan napirenden tartja ezt a problémát. Az idén például elsősorban az igényelt szolgálatok szerződéses tanulókat. Remélhető, hogy a tervszerű fejlesztés meghezsozza majd az eredményt.

Téli oktatás

az önkéntes tűzoltóknál

Több mint kétezer önkéntes tűzoltó tevékenykedik Szegeden és a szegedi járásban. S hogy milyen eredménnyel, azt néhány számadattal lehet bizonyítani. 1963-ban 88 tűz keletkezett a járásban, amely 1 millió 284 ezer 510 forint kárt okozott. 1964-ben 31 százalékkal több tüzeset volt: 126 helyen gyulladt ki gép, gabonaasztag, vagy ház. De a kár értéke csökkent. Mindössze 185 ezer 824 forint értékű tárgy lett a tűz martaléka. S ebben nem kis részük volt az önkéntes tűzoltóknak. A 126 tüzeset közül 85-nél a tűz kifizérése után azonnal a helyszínre siettek, s lokalizálták a lángokat.

Most a téli időben sem pihennek az önkéntes tűzoltók. Továbbképezik magukat, elmélyítik eddigi tűzrendészeti tudásukat. Az önkéntes tűzoltó-parancsnokok háromszor egy napos konzultáción vesznek részt, ahol megvitatják a következő évi tűzrendészeti feladatokat és gyakorlati kérdésekkel ismerkednek meg. A tűzrendészeti ismeretek mellett politikai kérdésekkel is foglalkoznak. A konzultációk után indulnak egységeikhez, hogy megtartsák a szükséges előadásokat, megismertessék a többi önkéntes tűzoltót is a tűz megelőzésének fortélyaiival és a tűzoltási eszközök használatával.

A járási tűzoltóparancsnokság is sok segítséget nyújt az önkéntes tűzoltóknak. Több mint 90 százaléka már ellátta egyenruhával, s valamennyi egységnek jó a felszerelése.

Komoly feladatuk van az önkéntes tűzoltóknak. Az állami tűzoltókat segítik munkájukban, s óvják a közvagyonot a tűztől. Lelkiismeretesen dolgozik valamennyi egység. Szorgalmasan készülnek a „veszélyes” időnyárra, a nyárra.

Kinevezések — felmentések

A Minisztertanács Kilián Józsefet, az építésügyi miniszter első helyettesét — az állami építőiparban kifejtett 15 éves vezetői munkásságának elismerése mellett — be-

tegségére tekintettel, dr. Szabó János építésügyi miniszterhelyettest — más munkakörbe történő áthelyezése miatt — tisztsége alól felmentette.

A Minisztertanács Somosköi Gábert, az MSZMP Központi Bizottsága Építési- és Közlekedési osztályának vezetőjét az építésügyi miniszter első helyettesévé: Bondor Józsefet, a fővárosi tanács vb elnökhelyettesét és dr. Sebestyén Gyulát, az EM építés-gazdasági és szervezési intézetének főmérnökét építésügyi miniszterhelyettesekké kinevezte. (MTI)

mája eredményesen segíti érvényesülni a gyakorlati oktatás-nevelés és a hazai ipar közötti kapcsolatot.

A szegedi vegyészképzés a hazai ipar szolgálatában

A kémiai műszaki oktatás fejlesztésében jelentős lépéseket tettek a József Attila Tudományegyetem alkalmazott kémiai tanszékén az elmúlt években. Korábban beszámoltunk már arról, hogy dr. Mészáros Lajos adjunktus vezetésével komplex katalitikus berendezéseket hoztak itt létre. Ezt az a tény is sürgette, hogy az automatizálható vegyipar megteremtette a világ szerves alapanyaggyártását, amely technikai, ipari és gazdasági téren forradalmi változást eredményezett. Ebből sürgetően következik, hogy a vegyészhallgatók egy része ezen a téren is speciális kiképzésben részesüljön.

Az intézet laboratóriumáról jó benyomást szerezhetünk a hazai és külföldi szakemberek azokon a kiállításokon is, amelyeken eddig is szerepeltek az itt előállított komplex katalitikus berendezések. Már 5 millió forintot költöttek az intézetben folyó kísérletekre. Azon túl, hogy az új konstrukciók segítik az egyetemi gyakorlati oktatást, a megszületett eredményekből, az exportált komplex katalitikus laboratóriumokból, illetve azok alkatrészeiből 50 millió devizaforintot forgalmazott népgazdaságunk.

Az intézetben folyó eddigi és további oktatásmunkához újszerű egyetemi jegyzeteket írtak, dolgoztak ki. A hallgatók ezekből is megismerkedhetnek a rájuk váró gyakorlati munkával, amelyben érvényesülnek a csoportosan váltják egymást. A vegyészképzésnek ez az új for-

Kibővített ülést tartott a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa

Csütörtökön délelőtt Szegeden, a Juhász Gyula Művelődési Otthonban kibővített ülést tartott a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa. Ülésén megjelent Tóth Anna, a SZOT elnökségének tagja, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára, Fabók Zoltán, a SZOT titkárságának tagja, a SZOT osztályvezetője, Agoston József, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője, Csakmag György, a megyei pártbizottság osztályvezetője, valamint Bíró Lajos, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára.

Az ülés első napirendjeként Juhász József, az SZMT vezető titkára „A szakszervezetek feladatai az 1965. évi népgazdasági terv teljesítésében” címmel ismertette az SZMT elnökségének beszámolóját. Az ezt követő vitában felszólalt Kiss István, az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottságának titkára, Kiss László, az SZMT munkaszerveleti főfelügyelője, Korom Mihály, a MEDOSZ Csongrád megyei bizottságának titkára, Farkas Józsefné, a textilművek szakszervezeti bizottságának titkára, Csikós Mihály, az EDOSZ Csongrád megyei bizottságának titkára, Földi Eszter, a hőmezővársárhelyi Di-vat Kötöttáru-gyár szakszervezeti bizottságának titkára, Csakmag György, Bíró Lajos és Tóth Anna.

A tanácsülés elfogadta az elnökség beszámolóját és határozatot hozott arra, hogy a beszámoló és a hozzászólások alapján az SZMT elnöksége irányelvek formájában

dolgozza ki a Csongrád megyei szakszervezeti szervek termelési segítő legfontosabb feladatait, s ezeket az irányelveket juttassa el a szakszervezeti bizottságokhoz. A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa ezután elfogadta az SZMT és az elnökség 1965. évi feladati munkatervét, majd szervezeti kérdésekről tanácskozott. Elfogadva a SZOT elnökségének javaslatát, úgy határozott, hogy ideiglenesen felmenti a vezető titkári funkcióból Juhász József elvtársat, aki hosszabb ideig tanulmányokat folytat. A vezető titkári teendőket gyakorlati ellátásával ideiglenesen dr. Németh Lajost, az SZMT titkárát bízta meg. A titkári teendők ellátásával pedig Hoffmann Márton bízta meg, aki jelenleg a SZOT 2 éves iskoláján tanul és ez év nyarán tér vissza Szegedre.

A Szakszervezetek Megyei Tanácsa gazdasági bizottsága eddigi vezetőjét, Juhász Nagy Antalt is felmentette, majd a szervezési bizottság vezetőjévé választotta meg. A gazdasági bizottság vezetőjévé Hajas Lászlót, a Vasipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottságának titkárát választották.

A munkaügyi viták eldöntését újlag szabályozó törvényerejű rendelet értelmében az SZMT úgy döntött, hogy a területi munkaügyi döntőbizottság elnökévé Bagaméri Lajost, a Csongrád megyei területi egyeztető bizottság eddigi vezetőjét javasolja. A döntőbizottság tagjaivá pedig Csala Mihályt, dr. Csölötei Istvánt és Ivánku Jánosné választotta meg.

A termelési tanácskozások és a munkaértekezletek rendje

(Folytatás az 1. oldalról)

A Minisztertanács csütörtöki ülésén a SZOT elnökségének javaslatára módosította a termelési tanácskozásokról szóló 1022/1961. MT—SZOT határozatot. Az új szöveg a 2. fejezet helyébe lép és a termelési tanácskozások differenciáltabb rendszerének kialakításáról rendelkezik.

Az együttes határozat megállapítja: a termelési tanácskozások és a munkaértekezletek (a hivatalokban és az intézményekben a tennivalók ismertetését és megvitatását szolgáló megbeszélések) biztosítják a dolgozók részvételét a termelés és a gazdálkodás irányításában ellenőrzésében. A termelési tanácskozások és a munkaértekezletek — a szakszervezeti taggyűlések, az üzemi tanácsülések és a szakszervezeti bizottsági ülések mellett — kifejezői a szocialista vezetési módszereknek, ugyanakkor lehetővé teszik az üzemi, hivatali demokrácia fokozottabb érvényre jutását.

A határozat külön rendeli a gazdasági és a szakszervezeti szervek feladatait a termelési tanácskozások és a munkaértekezletek előkészítésében és megtartásában.

Kimondja: termelési tanácskozásokat az ipar, az építőipar és a mezőgazdasági termelő, javító, szolgáltató tevékenységet folytató vállalatainál, gazdaságainál, valamint a vasút, a közlekedés, a posta és a kereskedelem területén kell tartani. A tanácskozásokat — mint eddig — a vállalatoknál és gazdaságoknál üzemben, üzemegységben belül, az elhagyott termelési kisegységekben kell megrendezni. A határozat továbbra is kötelezően előírja, hogy a negyedévi tanácskozáson kívül is meg kell tartani a termelési tanácskozásokat akkor, ha azt a dolgozók többsége javasolja, illetőleg a szakszervezeti szervek vagy a gazdasági, műszaki vezetők szükségesnek látják.

A határozat a népgazdasági érdekek szem előtt tartásával egyetelműen megjelöli a termelési tanácskozások feladatait. Melyek ezek?

● Az üzem, illetve a vállalat dolgozóinak bevonása a vezetésbe, véleményük, javaslataik kikérése és hasznosítása. A termelési tanácskozások célja — állapítja meg a határozat — a termelési feladatok (programok)

legcélszerűbb kialakítása és leggyorsabb végrehajtása, a minőségi és műszaki-technológiai, a munkavédelmi előírások teljesítése, a selejt csökkentése, a termelési hatékonyság növelése, az anyag-, az energia- és a szerszám-takarékosság, a munka és a technológiai felelősség megőrzése, valamint a társadalmi tulajdon védelme.

● A tanácskozások feladata és joga, hogy értékelje a helyi vezetést és a dolgozók munkáját, a termelési, gazdasági eredményeket, ezekkel együtt a munkavégzési eredményeit, s véleményét mondja, illetve döntson a kiemelkedő eredményt elért dolgozók kitüntetéséről és jutalmazásáról. A határozat a termelési tanácskozásokat a véleményező, javaslattevő, illetve döntési jogkörrel ruhazza fel.

● A termelési tanácskozás véleményét, javaslatát kell kérni a termelési lehetőségekre és gazdaságos kihasználásukra, a mindenkori termelési-gazdálkodási feladatok megvalósítására, beleértve a műszaki fejlesztést, valamint a munka- és üzemszervezési intézkedések kialakítását és végrehajtását, a szakszervezeti bizottságok megvitatását. Annak biztosítása végett, hogy a dolgozók még közvetlenebbül legyenek érdekeltek a végrehajtásban, a módosított határozat előírja, hogy a fontosabb újítások, javaslatok üzemi alkalmazásához kapcsolatban ki kell kérni az érintett üzemegységben dolgozók véleményét.

● A termelési tanácskozás hagyja jóvá a jövőben is az üzemrészen, műhelyben, a verseny-vállalatoknál és a helyi feladatokat leggyorsabban megoldó versenyformákat, továbbá dönt a „kiváló dolgozó” kitüntetés és a „szocialista brigád” cím odaítéléséről. Ugyanakkor a termelési tanácskozás jogosult visszavonni ezeket a kitüntetések azokról (személyekről vagy kollektívák-ról), akik méltatlanná váltak a kitüntetés, illetve a cím viselésére.

● A termelési tanácskozások előkészítéséről és megtartásáról ezentúl is az illetékes gazdasági vezető és szakszervezeti szerv köteles gondoskodni. A termelési tanácskozások előkészítését — mondja ki a határozat — a gazdasági-műszaki konferenciák (illetve az ezeknek megfelelő fórumokon), továbbá brigádvezetői, aktivista- és bizalmi értekezletek együttesen végzik. A műszaki konferenciák alapvető feladata a gazdasági vezetőknek és a termelési tanácskozások előadójának megfelelő felkészítése a termelési tanácskozások megtartására, alapul véve az adott termelőegység intézkedési tervét.

A műszaki konferenciákat a trösztökönél és az ipari nagyvállalatoknál, a vezérigazgatóságokon, továbbá a vállalatoknál és a gyárakban igazgatósági szinten, a vállalati és üzemi adottságoknak megfelelően, differenciáltan kell megtartani. Ezeket a tröszt, a vállalat, a gyár egészt érintő termelési-gazdasági feladatokkal kell foglalkozni.

Üzemrészenként és műhelyenként az illetékes gazdasági vezető és a megfelelő szakszervezeti szerv együttesen köteles és jogosult meghatározni azt, hogy a termelési tanácskozásokon mivel foglalkozzanak. A termelési tanácskozás beszámolóját mindenütt az illető egység gazdasági vezetőjének kell megtartania.

● A határozat új és jelentős rendelkezése, hogy a gazdasági vezetők és a szakszervezeti szervek a termelési tanácskozás időpontját, helyét és tárgyát, továbbá

azoknak a dolgozóknak és kollektíváknak a nevét és eredményeit, akiket „kiváló dolgozó” kitüntetésre, illetve „szocialista brigád” címvel ismételten javasolnak, a termelési tanácskozások megtartása előtt legalább egy héttel kötelesek a dolgozókkal ismertetni, írásban közzétenni.

● A termelési tanácskozásokon elhangzott észrevételeket, javaslatokat jegyzőkönyvben kell rögzíteni. Új rendelkezés viszont, hogy a dolgozók javaslatait termelési egységenként naplóba kell bejegyezni. A naplók kezeléséről az érintett gazdasági vezető köteles gondoskodni. A naplókba a dolgozók jogosultak észrevételeiket, javaslataikat beírni. A termelési tanácskozásokon elhangzott és a naplókba bejegyzett észrevételek, javaslatok megvalósításáról az illetékes gazdasági vezetők gondoskodnak. A vállalat igazgatója a termelési egységenként rendszeresített naplókba köteles negyedévenként ellenőriztetni. Az ellenőrzést és eredményét a naplókban fel kell tüntetni. A termelési értekezleteken felvett jegyzőkönyv egy példányát az adott gazdasági egység vezetője nyolc napon belül köteles a vállalatnál, gyáron belüli közvetlen felettes szervének és a megfelelő szakszervezeti szervnek megküldeni. A szakszervezeti szervek jogosultak a dolgozók javaslatainak megvalósítását és elintézési módját ellenőrizni.

A termelési egységek vezetői tizenöt napon belül kötelesek a dolgozók javaslatait elbírálásról értesíteni és a következő termelési tanácskozáson az elintézés módjáról tájékoztatást adni, valamint a naplókba bevezetett észrevételeket, javaslatokat ügyében eljárni.

● Rendszeresen — általában negyedévenként — munkaértekezleteket kell tartani a trösztök, az ipari nagyvállalatok, a gyárak és a gazdasági irányító szervek, főhadóságok, hivatalok apparátusaiban. A munkaértekezletek napirendjét az illetékes egységnyi vezető határozza meg, meghallgatva az illetékes szakszervezeti szerv véleményét. A termelő, javító, szolgáltató tevékenységet folytató vállalatoknál és gazdaságoknál és adminisztratív, igazgatási (műszaki, ügyviteli) apparátusok munkaértekezletei döntenek a jövőben is arról, hogy kiknek adományozható „kiváló dolgozó” kitüntetés, „szocialista brigád” cím.

● Igen fontos és lényeges intézkedés, hogy a termelési tanácskozások és a munkaértekezletek rendszeres megtartásáról, azok színvonaláról a miniszterek és az országos hatáskörű szervek vezetői kötelesek beszámoltatni az irányításuk alá tartozó szervek egységnyi felelős vezetőit, s a mulasztókkal szemben — különösen azokkal szemben, akik a dolgozók javaslatainak intézésére vonatkozó rendelkezéseket megszegik, vagy az ilyen mulasztásokat elnézik — felelősségvontást alkalmazni. Ebben a tekintetben a szakszervezeti vezetők is jogosultak kezdeményezően fellépni.

A kormány és a SZOT együttes határozata az országot szolgálja, hogy a soron levő feladatok sikeres végrehajtása érdekében mindegyik dolgozó véleményére, javaslataira, karolják fel és hasznosítsák a jó kezdeményezéseket. Az üzemi és a hivatali demokrácia eddigénél szélesebb körű kibontakoztatása és érvényre juttatása jelentős erő a népgazdaság előtt álló nagy feladatok sikeres megvalósításában. (MTI)